

BESCHIKKING
van het Comité van Ministers van de
Benelux Economische Unie met betrekking tot
het grensoverschrijdend spoedeisend ambulancevervoer

M (2009) 8

Het Comité van Ministers van de Benelux Economische Unie,

Gelet op de artikelen 19a), 29 en 30 van het Unieverdrag,

Overwegende

Dat grensoverschrijdende samenwerking op het gebied van de spoedeisende geneeskundige hulpverlening kan leiden tot verbetering van de snelheid van het optreden;

Dat de verleende zorg primair dient te zijn afgestemd op de behoefte van de patiënt en niet door de landsgrenzen of de verschillende organisatie van de spoedeisende geneeskundige hulpverlening mag worden beperkt;

Dat deze situatie zich niet voordoet in het Belgisch-Nederlandse grensgebied en aldaar incidenteel behoefte is aan een grensoverschrijdende inzet van spoedeisende ambulance-diensten;

Dat mede gezien de overeenkomstige organisatie van het ambulancevervoer in Luxemburg en België aan de gemeenschappelijke grenzen aldaar weinig of geen problemen met de spoedeisende hulpverlening zijn;

Dat het daarom wenselijk is de belemmeringen aan weerszijden van de Belgisch-Nederlandse grens weg te nemen, zodat – in het belang van de patiënt – op een snelle, doeltreffende en efficiënte wijze, spoedeisende geneeskundige hulpverlening kan worden gerealiseerd;

Dat daartoe onder meer een doeltreffende inzet van ambulances op elkaars grondgebied is vereist;

Dat met deze Beschikking de intentie wordt uitgesproken te zullen bevorderen, dat alle (verdere) noodzakelijke maatregelen zullen worden getroffen, teneinde belemmeringen weg te nemen die effectief grensoverschrijdende spoedeisende geneeskundige hulpverlening tussen Nederland en België in de weg staan;

Heeft het volgende beslist:

I. Algemeen

Artikel 1

Definities:

1. Onder “ambulance” wordt verstaan voor:
 - Nederland: de definitie van “ambulance-auto” als bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Wet ambulancevervoer;
 - België: de ambulance die het vervoer verzekert waarvan sprake is in artikel 5 van de Wet van 8 juli 1964 betreffende de dringende geneeskundige hulpverlening.
2. Onder “spoedeisende geneeskundige hulpverlening” wordt verstaan: spoedeisende zorgvraag waarbij de ambulancezorg zo spoedig mogelijk ter plaatse moet kunnen zijn. De intentie is zorg verlenen en, indien noodzakelijk, de patiënt vervoeren.
3. Onder CPA wordt verstaan de Nederlandse Centrale Post Ambulancevervoer, bedoeld in artikel 4, eerste lid, a, van de Wet geneeskundige hulpverlening bij ongevallen en rampen.
4. Onder “eenvormig Belgisch oproepstelsel 100/112” wordt verstaan de centra die onder het gezag van de minister van Binnenlandse Zaken en de minister van Volksgezondheid belast zijn met de ontvangst, de analyse en het doorsturen van dringende oproepen naar de noodnummers 100/112 alsook met de toepassing van de protocollen inzake de behandeling en de doorschakeling van de oproepen.
5. Onder “opdracht” wordt verstaan:
 - a) het honoreren door de CPA van een verzoek tot inzet van een Nederlandse ambulance door het eenvormig Belgisch oproepstelsel 100/112 op Belgisch grondgebied;
 - b) het honoreren door het eenvormig Belgisch oproepstelsel 100/112 van een verzoek tot inzet van een Belgische ambulance door de CPA op Nederlands grondgebied.

Artikel 2

Deze Beschikking heeft tot doel om in bijzondere situaties snelle, doeltreffende en efficiënte spoedeisende grensoverschrijdende geneeskundige hulpverlening aan weerszijden van de Belgisch-Nederlandse grens mogelijk te maken.

Drie jaar na de inwerkingtreding van deze Beschikking vindt een evaluatie plaats van de uitvoering daarvan. Vervolgens zullen de Regeringen overleg plegen om eventueel structurele oplossingen aan te dragen voor de organisatie van de spoedeisende geneeskundige hulpverlening aan de Belgisch-Nederlandse grens.

II. Wederzijdse inzet van ambulances

Artikel 3

1. De Nederlandse ambulances kunnen in België ingezet worden op verzoek van het Belgisch eenvormig oproepstelsel 100/112.
2. Deze opdracht wordt gegeven via een oproep van het eenvormig oproepstelsel 100/112 naar de CPA van de overeenkomstige Nederlandse provincie.
3. De kosten van de inzet van de Nederlandse ambulance in België worden in België in rekening gebracht.

Artikel 4

1. De Belgische ambulances kunnen in Nederland worden ingezet op verzoek van de CPA.
2. Dit verzoek wordt gedaan via een oproep van de CPA naar het eenvormig oproepstelsel 100/112 van de overeenkomstige Belgische provincie.
3. De kosten van de inzet van de Belgische ambulance in Nederland worden in Nederland in rekening gebracht.

Artikel 5

Als een ambulance voldoet aan de wettelijke voorschriften van de zendstaat dan wordt deze voor de toepassing van de wetgeving van het land waar de interventie plaats vindt (gaststaat), gelijkgesteld met een ambulance als bedoeld in de betreffende wetgeving, de Wet op het ambulancevervoer in Nederland, en de Wet van 8 juli 1964 betreffende de dringende geneeskundige hulpverlening in België.

Artikel 6

Bij de inzet op verzoek van de gaststaat mogen de interventieteams van beide partijen enkel de activiteiten verrichten waartoe ze in eigen land bevoegd zijn.

III. Burgerrechtelijke aansprakelijkheid

Artikel 7

De burgerrechtelijke aansprakelijkheid in de gaststaat wordt beheerst door de daar geldende nationale regels en door internationale en verdragsrechtelijke bepalingen.

IV. Communicatie

Artikel 8

De Regeringen zullen zich ervoor inzetten de nodige communicatiemiddelen aan te wenden om de uitvoering van deze Beschikking, en met name de inschakeling/inzet van ambulancevervoer, te allen tijde te garanderen.

Artikel 9

De Regeringen spannen zich in om te beschikken over wederzijds uitwisselbare communicatiesystemen.

Artikel 10

De CPA en het eenvormig oproepstel 100/112 wisselen kosteloos de recentste cartografische gegevens voor beide landen uit.

Artikel 11

De wetgeving betreffende het wegverkeer van de gaststaat is van toepassing. Voor het gebruik van voorrang verlenende licht- en geluidssignalen geldt dat de op de ambulances aanwezige licht- en geluidssignalen ook in de gaststaat mogen worden gebruikt.

Artikel 12

1. Voor diegenen die betrokken zijn bij de grensoverschrijdende spoedeisende geneeskundige hulpverlening is een viertalige “Woordenlijst voor Ambulancediensten” opgesteld.
2. De viertalige “Woordenlijst voor Ambulancediensten” staat ter beschikking van iedere betrokkene bij de grensoverschrijdende spoedeisende geneeskundige hulpverlening.

V. Slotbepalingen

Artikel 13

Bij elk verzoek en minstens éénmaal om de twee jaar, vindt er een overleg plaats tussen de Regeringen over de voortgang van de uitvoering van de afspraken zoals opgenomen in deze Beschikking, op basis van een in Benelux voor te bereiden rapportage.

Artikel 14

De Regeringen zullen de nodige inspanningen verrichten om oplossingen te zoeken voor nog resterende en eventuele nieuwe knelpunten in de grensoverschrijdende spoedeisende geneeskundige hulpverlening die zich voordoen tijdens de uitvoering van deze Beschikking.

Artikel 15

Ter uitvoering van artikel 1, tweede lid, van het Verdrag betreffende de instelling en het statuut van een Benelux Gerechtshof, worden de bepalingen van deze Overeenkomst aangewezen als gemeenschappelijke rechtsregels voor de toepassing van de hoofdstukken III en IV van dat Verdrag.

Artikel 16

Deze Beschikking is gericht tot de Regeringen van Nederland en België.

Artikel 17

1. Deze Beschikking treedt in werking op de eerste dag na de dag van bekendmaking in het Publicatieblad van de Benelux Economische Unie en kan te allen tijde worden opgezegd door middel van een kennisgeving gedaan aan de andere Regering. Bij opzegging blijft deze Beschikking van kracht tot het einde van de tweede maand na de maand waarin de kennisgeving is gedaan.
2. De Regeringen nemen de nodige maatregelen om de bepalingen van deze Beschikking zo spoedig mogelijk op te nemen in de uitvoeringsmaatregelen van elk der landen.

GEDAAN te Brussel, op 8 december 2009.

De Voorzitter van het Comité van Ministers,

M.J.M. Verhagen

**MEMORIE VAN TOELICHTING BIJ BESCHIKKING M(2009) 8 VAN HET
COMITE VAN MINISTERS VAN DE BENELUX ECONOMISCHE UNIE MET
BETREKKING TOT HET GRENSOVERSCHRIJDEND SPOEDEISEND
AMBULANCEVERVOER.**

INLEIDING

In de grensstreek tussen Nederland en België is het soms noodzakelijk een beroep te doen op elkaars hulpdiensten. Voor de dringende geneeskundige hulpverlening geldt daarbij dat deze in de beide landen anders is georganiseerd. Dit leidde en leidt tot problemen over en weer in de hulpverlening.

De belemmeringen hebben betrekking op:

- erkenningseisen;
- organisatie van de zorg;
- communicatie en communicatiemiddelen en
- tarifiering.

Op lokaal niveau is geprobeerd (nood) oplossingen voor deze problemen te zoeken. Dit leidde tot een wildgroei van overeenkomsten die geen definitieve oplossing boden. Om dit te bereiken zijn afspraken en aanpassingen van de wet- en regelgeving noodzakelijk waarvoor de nationale regeringen verantwoordelijk zijn.

INHOUD EN DOEL VAN DE BESCHIKKING

De organisatie van de dringende medische hulpverlening tussen Nederland en België is verschillend, dit in tegenstelling tot de Belgisch-Luxemburgse situatie.

Zo is een Nederlandse ambulance met personeel in Nederland bevoegd tot het geven van zogenaamde “advanced life support”. Een Belgische ambulance in België is daarentegen slechts bevoegd tot het geven van “basic life support”.

Daarnaast mag een Belgische ambulance een patiënt alleen vervoeren naar een ziekenhuis dat een erkenning heeft in het Belgische 100 systeem. Nederlandse ziekenhuizen zijn in dat systeem niet opgenomen. Nederlandse ambulances mogen patiënten daarentegen vervoeren naar ieder ziekenhuis. Een Belgische ambulance die in Nederland een patiënt opneemt zal deze dus niet naar een Nederlands ziekenhuis vervoeren. Hierdoor duurt het vaak langer dan strikt noodzakelijk voordat een patiënt de zorg krijgt die hij of zij nodig heeft.

Ook zijn er verschillen in gebruik van communicatieapparatuur door Belgische en Nederlandse ambulances. Hierdoor kunnen Belgische ambulances niet communiceren met de Nederlandse CPA's. Nederlandse ambulances in de grensstreek hebben inmiddels een voorziening die het mogelijk maakt met het Belgische eenvormig oproepstelsel 100 te communiceren.

Tenslotte verschillen ook de optische- en geluidssignalen van de ambulances van elkaar.

Doel van de Beschikking is het wegnemen van de belemmeringen in wet- en regelgeving tussen Nederland en België bij het geven van dringende medische hulpverlening (ambulancetzorg) op elkaars grondgebied.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 1

Dit artikel geeft de volgende definities weer:

1. De Beschikking betreft enkel ambulance-auto's en heeft geen betrekking op andere diensten (zoals MUG of trauma-helikopter).
2. CPA, de dienst die in Nederland instaat voor het honoreren van verzoek tot inzet.
3. Eenvormig Belgisch oproepstelsel 100/112: in België is het deze dienst die instaat voor de dispatching.
4. Opdracht.

Artikel 2

Dit artikel geeft het doel weer van de Beschikking. In het 2de lid wordt gesteld dat na evaluatie van de in de Beschikking mogelijk gemaakte incidentele grensoverschrijdende geneeskundige hulpverlening eventueel structurele oplossingen kunnen aan gedragen worden voor de organisatie van de spoedeisende geneeskundige hulpverlening aan de Belgisch-Nederlandse grens.

Bij het ontwerpen van dit artikel is men uitgegaan van 2 verschillende concepten :

- a) Er wordt geen structurele hulp georganiseerd. Enkel hulp als het nodig is.
- b) Men gaat uit van het feit dat men nooit alles kan regelen wat betreft de bevoegdheid van arts en hulpverleners. Ook wordt hier rekening gehouden met de Europese richtlijn terzake. Bij dit tweede concept wordt aanvaard dat de gezondheidsploegen van een ander land alleen dat mogen doen wat hun bevoegdheid zou zijn in hun eigen land.

Het eerste (a) concept is in dit artikel verwoord.

Hier dient wel te worden opgemerkt dat voor wat Nederland betreft het enkel gaat over ambulancevervoer en geen MUG-vervoer.

Artikel 3 en Artikel 4

Regelt de inzet en aansturen van ambulances alsook op welke wijze de kosten in rekening worden gebracht.

Artikel 5

Regelt de erkenning van de Nederlandse ambulances op het Belgisch grondgebied en de Belgische ambulances op het Nederlands grondgebied.

Artikel 6

Regelt de bevoegdheid van de interventieteams.

Artikel 7

Regelt de burgerrechtelijke aansprakelijkheid in de gaststaat.

Artikel 8 tot en met Artikel 10

Regelt de communicatie tussen de verschillende hulpdiensten.

Artikel 11

Dit artikel stelt dat de wetgeving betreffende het wegverkeer van de gaststaat toepasbaar is alsook een bijzondere regeling voor het gebruik van voorrang verlenende licht- en geluidssignalen.

Artikel 12

Beide landen stellen de diensten 100 / 112 respectievelijk CPA en iedere ambulancedienst betrokken bij grensoverschrijdende inzet een exemplaar van de viertalige “Woordenlijst voor Ambulancediensten” ter beschikking.

Artikel 13

Regelt de voortgangrapportage en de rol van de Benelux daarbij.

Artikel 14

Verplicht de Regeringen om voor eventuele resterende of nieuwe knelpunten de nodige inspanningen te doen om oplossingen te vinden.

Artikel 15

Teneinde een uniforme interpretatie van de bepalingen van de Beschikking te bevorderen wordt aan het Benelux-Gerechthof de rechtsprekende en adviserende bevoegdheid toegekend, welke wordt omschreven in de hoofdstukken III en IV van het op 31 maart 1965 te Brussel gesloten Verdrag betreffende de instelling en het statuut van een Benelux-Gerechthof. Hierdoor wordt, in het geval dat een nationaal rechtscollege in twijfel verkeert over de interpretatie van een bepaling van de Beschikking, de mogelijkheid en, in sommige gevallen, zelfs de plicht in het leven geroepen om een beslissing van het Benelux-Gerechthof uit te lokken.

Artikel 16

De Beschikking is niet van toepassing op grensoverschrijdend spoedeisend ambulancevervoer tussen België en Luxemburg.

Artikel 17

Regelt de inwerkingtreding en beëindiging van de Beschikking.

De wijze waarop deze Beschikking wordt opgenomen in de uitvoeringsmaatregelen van elk der landen gebeurt voorts volgens de eigen nationale modaliteiten.